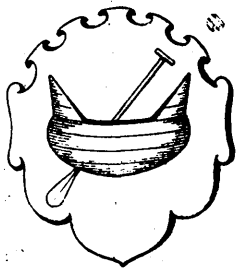

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-00.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Prenumwrata: Miesięcznie zł. 1.--

M. ŁODZI.

Ogłoszenia: Wiersz nonparel. (cztery
szp. na stronie) zł. 0.20—Przed tekstem
zł. 0.55—za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. 0.05 za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. 50.—

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 20. (295)

Łódź, wtorek 19 maja 1925 r.

Rok VII.

Korzyści elektryfikacji.

W Nr. 13 | 1925 r. czasopisma „Le Mouvement Communal Français” znajdujemy m. in. artykuł p. t. „Elektryczność uczyniła z zimnych krajów Skandynawji krainę dziwów i cudów”. Artykuł ten, ze względu na zawarte z nim wiele interesujące cyfry i fakty, podajemy niżej w tłumaczeniu.

(Redakcja „Dz. Zarz. m. Łodzi”).

W żadnym kraju świata produkcja i zużytkowanie elektryczności nie zostały posunięte tak daleko, jak w krajach skandynawskich. Jedną z najbardziej interesujących central ektrycznych jest centrala w Porjus, miasteczku północnej Szwecji.

Centrala ta, o sile 65.000 H. P., zbudowana jest na skale, wznoszącej się na wysokość 50 m. ponad poziom. Kanał wprowadzający wodę dla turbin bierze początek w głębi jeziora; kanał odprowadzający użytą wodę biegnie również pod ziemią; tym sposobem funkcjonowanie elektrowni nie jest zależne od stanu temperatury.

Obfitość wód i ich rozmieszczenie sprzyjały szczególnie rozwojowi przemysłu elektrycznego na półwyspie Skandynawskim: liczne rzeki o gwałtownych spadkach, masa jezior i t. p. przyczyniły się do powstania potężnych central energii elektrycznej.

Mocą ustawy wodnej z r. 1918 Szwecja podzielona została na pięć okręgów, których administracja w tym zakresie należy do specjalnego kolegium (t. zw. Vattendomstolm). Kolegium to jest jakby izba sprawiedliwości, rozstrzygająca wszelkie kwestje związane z użytkowaniem wód. Vattendomstolm posiada w swych atrybucjach prawo udzielań koncesyj na korzystanie ze spadków wodnych i zakładania fabryk, poruszanych siłą wody; koncesje takie udzielane są bezterminowo, ale warunki ich mogą być poddawane rewizji co 40 lub 60 lat. Nawet Państwo, jako takie, musi otrzymać koncesję od Vattendomstolmu, jeśli chce przystąpić do założenia centrali.

Państwo, zresztą, od r. 1902, zdało sobie sprawę z korzyści, jakie otrzymać można z zastosowania spadków wodnych, i postarało się wykupić wszystkie odpowiednie tereny. Polityka taka, prowadzona wytrwale doprowadziła wreszcie do tego, że Państwo jest dziś właścicielem wszystkich wielkich central: w Trollhaettan (170.000 H. P., największa

w Europie); w Porjus (65.000 H.P.), w Melukarleby (50.000 H.P.) i t. d. Kable o napięciu od 30.000 — 120.000 volt są przeprowadzone pomiędzy temi zakładami celem ich połączenia. 3/5 całej ilości energii elektrycznej, konsumowanej w Szwecji, sprzedawane są przez Państwo.

Państwo sprzedaje prąd tylko o wysokiem napięciu. Pomiedzy Państwem a konsumentem stoi instytucja rozdzielcza: kooperatywa konsumentów lub municypalność.

Cała ta siła, którą natura oddaje na usługi człowieka, porusza maszyny, zamienia się na światło, popycha wagony na kolejach żelaznych. Najdłuższa w Europie kolej żelazna o trakcji elektrycznej znajduje się właśnie w północnej Szwecji. Biegnie ona na przestrzeni 500 klm. od Lulea do Narvik, łącząc kopalnie żelaza w Gellivare z Atlantykiem i m. Bałtyckiem.

A teraz za pomocą jednego z tych szybkich, czystych, elastycznych pociągów elektrycznych przeniesiemy się do Norwegii. I tu panuje elektryczność. Prawdę mówiąc, miała ona tu trudniejsze nieco zadanie, zanim zwyciężyła.

Gdy w początkach XX w. parę niewielkich towarzystw zorganizowało pierwsze odcinki kolei elektrycznych, wysiłki te były przedmiotem ogólnego sceptycyzmu. Tymczasem, sieć elektryczna pomału rozszerzała się. Centrala o sile 45.000 H.P. zbudowana została w Kykkølsrud około Oslo (dawniej Christianja). Pewne Towarzystwo, zajmujące się głównie wyrobem amoniaku, w ciągu lat 10 zainstalowało 400.000 HP. W r. 1914 zarządy miast zainteresowały się również tą kwestją.

W r. 1917 rząd norweski zrozumiał bezcelowość swego uporu. Wymowny przykład sąsiada dowodził, że elektryfikacja kraju jest zagadnieniem państwowem, którego nie mogą rozwiązać spółki prywatne. Od tej chwili datuje się prawdziwy rozwój urządzeń elektryfikacyjnych w Norwegii.

Rząd wydał ustawę o udzielaniu koncesyj na użytkowanie spadków wodnych; na zasadzie tej ustawy zabroniono cudzoziemcom nabywać terytorja, posiadające spadki, i ustanowiono prawo pierwszeństwa na korzyść Państwa.

Rząd wziął się do gorączkowej pracy i wkrótce wzniesione zostały wielkie centrale: Morkfoss—Solbeross (30.000 HP.), Nore (150.000 HP.); Glomfjord (50.000 HP.). Posiadając taką siłę, trzeba było nauczyć społeczeństwo posługiwania się nią i propagować jej wykorzystanie. Postanowiono sprzedawać siłę elektryczną ryczałtem, w ten sposób, że daje się klientowi do dyspozycji pewną określoną ilość energii, której zużytkowanie leży w interesie klienta.

Rezultaty nie kazały na siebie długo czekać. Dziś, 400,000 HP. są konsumowane na potrzeby domowe. Wejdzmy do jakiegoś domu norweskiego. Wszędzie lampy elektryczne; elektryczne pochłaniacze kurzu, aparaty do zmywania, żelazka do prasowania; wreszcie w kuchni — elektryczny piec. W wielu miastach nieznanym jest wogóle inny sposób gotowania potraw.

W żadnym kraju świata posługiwanie się elektrycznością nie zostało tak rozpowszechnione jak w Norwegii. W porównaniu np. z Francją — Norwegia posiada 4, 7 HP. na jednego mieszkańca, podczas gdy Francja — 0,25 HP.

Elektryczność ocaliła od zagłady przemysł skandynawski. Szwecja i Norwegia pozbawione są węgla, którego tak wiele wymagają fa-

bryki współczesne. Trzeba było sprowadzać węgiel z Anglii i w ten sposób przemysł skandynawski zależny był ściśle od rynku zagranicznego, która to okoliczność utrudniała rozwój przemysłowy. Istotnie upadek przemysłu zaznaczał się coraz silniej, i robotnicy zmuszeni byli wobec braku pracy i chleba opuszczać ojczyznę. W r. 1910 statystyka amerykańska wykazywała obecność ok. 1.400.000 Szwedów i 1.000.000 Norwegów w Nowym Świecie.

Nadeszła jednak racjonalna organizacja i użytkowanie spadków wodnych w celach wytwarzania energii elektrycznej. Fabryki znalazły tanią siłę napędową (55 cent. za kilowatt — godzinę), zależną tylko od biegu własnych wód. W 13 lat produkcja fabryk elektro-metalurgicznych i elektro-chemicznych zwiększyła się 22-krotnie. Emigracja została prawie całkowicie wstrzymana; nowym fabrykom potrzebne były ręce robocze.

Oto w jaki sposób intensywna elektryfikacja ocaliła kraj od ruiny ekonomicznej. Dzięki użytkowaniu „białego węgla” kraj ten osiągnął swój dobrobyt.

Co się tyczy podziału bogactw „białego węgla”, do krajów najbardziej pod tym względem uprzywilejowanych należą:

Stany Zjednoczone A. P.	66.520.000	H. P.
Kanada	21.970.000	„
Norwegja	12.300.000	„
Szwecja	10.000.000	„
Francja	10.000.000	„
Włochy	8.000.000	„

Przykład Skandynawji, gdzie rządy wzięły na siebie większą część zadania elektryfikacji kraju, wskazuje, co może zrealizować Państwo, dysponujące naturalnem bogactwem siły wodnej, przetwarzanej w energię elektryczną.

Zdrowotność wśród dziatwy warszawskiej.

Dzięki uprzejmości nacz. lekarza szkół miejskich m. Warszawy, p. dr. Roszkowskiego współpracownik jednego z dzienników stołecznych otrzymał następujące dane o stanie zdrowotności wśród dziatwy warszawskiej:

Wojna wywarła znaczny wpływ na zdrowotność młodego pokolenia. Złe odżywianie, podniecony stan psychiczny rodziców, wywołany niepewnością sytuacji, odbiły się na budowie dzieci, które w tym czasie przyszły na świat.

Dzieci te są słabe, nerwowe; drobniejsza budowa ciała, czyni je mniej odpornymi na zarazki chorobotwórcze.

Obecny kryzys mieszkaniowy wpływa również na obniżenie się poziomu zdrowotności wśród młodzieży.

W mieszkaniach przeludnionych trudno utrzymać warunki higieniczne, potrzebne do racjonalnego rozwoju młodego organizmu.

Przytem często nieświadomienie rodziców odgrywa również ważną rolę, gdyż nie zawsze zdają sobie oni sprawę z doniosłości utrzymywania mieszkań w czystości i częstego ich przewietrzania.

Ciasne lokale szkolne, urządzone przeważnie w pomieszczeniach nieodpowiednich, ciemnych, bez należytego dostępu światła i powietrza, używane poza to przez cały dzień, albowiem wykłady prowadzi się w nich od godziny ósmej rano do późnego wieczora, na trzy zmiany, nie wpływają również dodatnio.

Jakże można taki lokal dokładnie oczyścić i przewietrzyć w czasie zaledwie pół godziny przerwy między wykładami?

W cyfrach zdrowotność wśród młodzieży przedstawia się następująco. Złe odżywianych z powiększonymi gruczołami jest 56 proc. Duży procent zagrożonych jest gruźlicą płuc, kości i gruczołów przyoskrzelowych, bo aż 15. Pozostaje więc tylko około 30 proc. dzieci zupełnie zdrowych.

Cóż się robi, aby zdrowotność podnieść?

Sekcja higieny przy magistracie miasta stołecznego Warszawy roztacza baczną opiekę nad dziećmi, uczęszczającymi do szkół.

Organizowane są przez lekarzy szkolnych pogadanki dla dzieci, objaśniające je o warunkach higieny. Podobne wykłady organizowane są w święta dla rodziców. Zaznaczyć należy, że w większości wypadków te prelekcje odnoszą skutek. Zmniejsza się zawszenie, na każdym kroku widać coraz większą czystość.

Przyczynia się do tego również i to, że staraniem szkoły dzieci uczęszczają przymusowo raz na miesiąc do kąpeli miejskich. Poza to poddawane są one skrupulatnym oględzinom lekarskim, a słabsze pozostają pod stałą obserwacją lekarską.

Przy szkołach utrzymywane są higienistki, które czynią wywiady w mieszkaniach i wydatnie wpływają na podniesienie się czystości, pouczając na miejscu, w domach rodziców.

Staraniem miasta odbywa się również dokarmianie dzieci słabszych mlekiem. Poza to wydawane są obiady, które miasto zakupuje w Amerykańskim Komitecie pomocy dzieciom.

Na lato niezamożne dzieci wysyłane są do uzdrowisk kąpielowych.

W roku ubiegłym z kąpeli w Ciechocinku i Busku korzystało przeszło 300 dzieci. Na półkolonjach solankowych w Warszawie przy kąpielisku miejskiem było 800 dzieci. Do Gdyni wysłano 181.

Dzieci zagrożone gruźlicą umieszczane są w Wilhelmowie, Zofjówce, Świdrze i Częstoniewie. W roku ubiegłym liczba dzieci tych dosięgała 700.

Dzieci z otwartą gruźlicą miasto umieszcza w Zakopanem.

Wydatną pomoc działalności sekcji higieny niesie Liga Szkolna przeciwgruźlicza, która część dzieci, około 200, wysyła do uzdrowisk własnym kosztem.

Miasto dąży obecnie do umieszczenia szkół we własnych budynkach, odpowiednio przystosowanych do wymagań. Istnieje projekt, ażeby w przeciągu 5 lat wszystkie szkoły znalazły pomieszczenie w gmachach, wystawionych kosztem miasta. W roku bieżącym mają być wykończone i oddane do użytku trzy duże budynki szkolne na Rybakach, ulicach Białołęckiej i Karolkowej.

Obecnie rozpatruje się 5 planów nowych gmachów, których budowa rozpoczęta będzie w roku bieżącym. Gmachy te mają być zaopatrzone w sale gimnastyczne, rekreacyjne, izby harcerskie, jadalnie, oraz mają przylegać do nich boiska sportowe.

Przy szkołach mają być również pobudowane kąpieliska.

Podkreślić należy z uznaniem fakt, że zaczęto budować najpierw na krańcach miasta, gdzie warunki higieniczne są najgorsze.

Przy szkołach istnieją również opieki szkolne, zorganizowane wśród rodziców przez Radę Szkolną Okręgową. Dostarczają one biedniejszej dziatwie odzieży.

W roku bieżącym mają się one zająć również dożywianiem dzieci.

Jak korzystnie wpływa uświadamianie przez lekarzy naszej młodzieży, dowodzi fakt, że w oddziałach niższych szkoły powszechnej spotyka się wśród dzieci daleko częściej wypadki pijaństwa, niż w oddziałach wyższych tejże szkoły.

Naogół zaznaczyć należy, że zdrowotność wśród dzieci z roku na rok znacznie się poprawia.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

SPRAWOZDANIE

z działalności Inspekcji Mieszkaniowej Magistratu m. Łodzi za I kwartał 1925 roku.

Powołując się na sprawozdanie z działalności za rok 1924, w którym dokładnie zobrazowano podstawę prawną istnienia Inspekcji Mieszkaniowej, zakres i sposób działania tej instytucji oraz jej organizację wewnętrzną, podajemy niżej dane statystyczne, ilustrujące działalność Inspekcji za I kwartał 1925 roku.

I. Tabela ogólna.

Lp.	TREŚĆ	Stycz.	Luty	Marec	I kwartał
1	Skarg wpłynęło	15	26	21	62
2	Innych pism wpłynęło	—	23	29	52
3	Podañ wydanie odpisów dokumentów wpłynęło	9	7	10	26
4	Odpisów wydano	8	6	9	23
5	Ogłędzin dokonano	59	63	74	196
6	Nakazów oraz zleceñ krótkoterminowych doręczono	10	14	21	45
7	Pism i wezwañ wysłano	70	113	133	316
8	Spraw do sądów wraz z aktami oskarżenia wysłano	—	—	—	—
9	Rozpraw polubownych odbyło się	13	18	22	53
10	Posiedzeñ Kolegium odbyło się	1	4	2	7

Pozycja I określa ilość skarg, wniesionych przez lokatorów, względnie właścicieli domów w sprawach, połączających zakresowi działania Inspekcji Mieszkaniowej.

Pozycja 2 określa ilość pism, które wpłynęły od poszczególnych wydziałów Magistratu, względnie od innych instytucji i urzędów.

Pozycja 3 określa ilość podań, złożonych przez lokatorów, względnie właścicieli domów o wydanie odpisów dokumentów ze spraw, toczących się w Inspekcji Mieszkaniowej, — dla przedłożenia odpowiednim władzom.

Pozycja 4 określa ilość odpisów dokumentów urzędowych, wydanych stronom naskutek podań, wymienionych w pozycji 3-ej.

Pozycja 5 określa ilość ogłędzin, dokonanych przez kontrolę Inspekcji, względnie Komisje Ogłędzinowe łącznie z kontrolerem — naskutek skarg, wymienionych w pozycji 1-ej.

Ogłędziny niejednokrotnie ponawiano, celem sprawdzenia wykonania remontu lub innych nakazanych czynności.

Pozycja 6 określa ilość doręczonych nakazów oraz zleceñ krótkoterminowych.

Nakazy (pierwszy i wtórny) wydawane są przez Inspekcję a) w wypadkach nagłych, b) w razie niemożności pogodzenia stron na różprawie polubownej i c) w razie niezastosowania się stron do złożonych zobowiązań.

Zlecenia (nakazy) krótkoterminowe (ostateczne) są zarządzeniami ostatecznymi, wydawanymi pod rygorem zastosowania odpowiednich środków przymusowych (wskutek braku egzekutywy — oczywiście pośrednio).

Pozycja 7 określa ilość wystosowanych pism i wezwań. Do liczby tej należą pisma, wysłane do stron interesowanych oraz do różnych instytucyj (w tem miejskich) i urzędów.

W teje liczbie figurują również wezwania do lokatorów i właścicieli domów. Do kilku, kilkunastu, lub kilkudziesięciu lokatorów, zamieszkujących w tymże domu, na rozprawę polubowną wystosowuje się jedno wezwanie zbiorowe.

Pozycja 8 wykazuje, że do sądów spraw nie skierowano wcale wobec załatwienia ich przez Inspekcję Mieszkaniową.

Pozycja 9 określa ilość przeprowadzonych rozpraw polubownych.

Pozycja 10 określa ilość posiedzeń wieczorowych Kolegium Inspekcji Mieszkaniowej, decydującego samodzielnie o kierunku ostatecznego załatwienia spraw, które nie zostały załatwione przez biuro, pomimo zastosowania wszystkich przysługujących mu środków.

Tabela spraw wykonanych.

L. P.	Rodzaj załatwienia	Stycz.	Luty	Marzec	I kwart.
					tał.
1	Opróżniono mieszkań i pokojów	—	—	—	—
2	Usunięto wilgoć (ilość mieszkań)	—	—	1	1
3	Zwiększono dostęp światła i powietrza (ilość mieszkań)	—	—	—	—
4	Odświeżono mieszkań	—	—	1	1
5	Ulepszono warunki ustępowe	—	—	—	—
6	Naprawiono	6	16	13	35
7	Różne	3	6	2	11
8	Razem	9	22	17	48

Uwaga do poz. 6-ej: Pod wyrazem „Naprawiono” należy rozumieć naprawy dachów, sufitów, stropów sufitowych, ścian, podłóg, drzwi i okien, kominów, podestów schodowych i t. p.

Do cech znamienych działalności Inspekcji Mieszkaniowej w okresie sprawozdawczym zaliczyć należy załatwienie wszystkich pra-

wie spraw bez konieczności przekazywania ich władzom sądowym. Jak wykazuje pozycja 8 tabeli 1-ej, w okresie tym nie skierowano ani jednej sprawy na drogę sądową. Zaledwie kilka spraw, toczących się w pierwszym kwartale r. b. przekazano sądom pokoju w kwartale drugim. Jest to objaw nader pomyślny, stwierdza bowiem, iż sprawy, objęte kompetencją Inspekcji, znajdują w niej rozwiązanie prawie całkowite.

Warto podkreślić, że rozprawy polubowne posiadają między innymi wartość moralną, Inspekcji bowiem na rozprawach tych przy załatwianiu kwestyj istotnych, przewidzianych zakresem kompetencji, nieraz udaje się jednocześnie gościć strony w sprawach, związanych z kwestją komornego.

Celem, do którego zmierza Inspekcja Mieszkaniowa, jest przede wszystkim wykonywanie przepisów Regulaminu możliwie we własnym zakresie działania — w drodze postępowania polubownego, a przytem likwidowanie zatargów, powstałych między lokatorem a właścicielem domu.

Sprawozdanie

z działalności Biura Ksiąg Stałej Ludności m. Łodzi za czas od 1 stycznia do 31 marca 1925 r. włącznie.

Uzupełnianie ksiąg stałej ludności, które stanowi podstawę działalności naszego biura, w pierwszym kwartale roku bieżącego, uczyniło znaczne postępy i weszło obecnie na właściwe tory.

Porozumienie się z Dekanatem tutejszym w sprawie regularnego nadsyłania wykazów metrykalnych o zaślubionych, urodzonych i zmarłych stałych mieszkańcach m. Łodzi, oraz ściśle przestrzeganie terminów dostarczania tych wykazów umożliwiło wyrównanie dość przedtem znacznych zaległości. — Zaległości te powstały głównie nasku-

tek czasowego przerwania przez kancelarje tutejszych parafij dostarczania Magistratowi m. Łodzi potrzebnych dowodów.

a) Wydawanie dowodów osobistych nowego typu, wyłącznie na podstawie wyciągów z ksiąg stałej ludności, b) uskutecznianie odnosnych adnotacji w tych księgach o popisowych poszczególnych roczników, c) odnotowywanie z polecenia Władz Sądowych kar, na które skazani zostali tutejsi stali mieszkańcy, d) sporządzanie wyciągów dla przeprowadzania postępowania spadkowego, dla celów wojskowych i innych ważnych spraw powodują b. liczną i stale zwiększającą się pracę i zwracającą tem pilniejszą uwagę kierownictwa na należyte załatwienie spraw biurowych.

Tylko dzięki dążeniu do najdalej idącego unormowania i uproszczenia czynności w Biurze Ksiąg Stałej Ludności podaliśmy tak bardzo zwiększonej pracy biurowej, przy jednoczesnem zmniejszeniu się liczby pracowników. To zwiększenie się pracy do 1/IV. r. b. w porównaniu z okresem od 1/I. do 31/III. r. ub. wyraża się w cyfrach jak następuje:

Dziennik biura zarejestrował spraw:

od 1 stycznia 1924 r. do 31 marca 24. r. 3105; od 1 stycznia 1925 r. do 31 marca 25 r. 5220.

Biuro Ksiąg Stałej Ludności sporządziło i wydało dokumentów:

od 1 stycznia 1924 r. do 31 marca 24 r. 2117; od 1 stycznia 1925 r. do 31 marca 25 r. 3168 sztuk.

W okresie sprawozdawczym Biuro Ksiąg Stałej Ludności załatwiło: 5777 korespondencji, 483 kwestjonariuszy sądowych, 144 kwestjonariuszy Wydziału Zdrowotności Publicznej o przynależności do m. Łodzi i uzupełniło księgi stałej ludności 2767 metrykami.

Wpływy Biura w pierwszym kwartale r. b. wynosiły zł. 12,942 91. gr.

(dwanaście tysięcy dziewięćset czterdzieści dwa zł. 91 gr.), w zupełności pokrywając w tym okresie wszystkie jego wydatki.

Sprawozdanie kwartalne

Inspekcji Budowlanej przy Magistracie m. Łodzi za czas od 1 stycznia do 1 kwietnia 1925 roku.

W okresie sprawozdawczym wpłynęły do Inspekcji Budowlanej 782 spraw nowe, co wraz z bieżącymi sprawami z roku ubiegłego w liczbie 594 tworzy w ogólnej liczbie 1376 spraw załatwionych.

Sprawy załatwione przez Inspekcję Budowlaną dotyczą:

a) udzielania zezwoleń na wykonanie remontów, wysyłania poleceń wykonania niezbędnych remontów domów, po uprzedniem zbadaniu tychże, przez wzgląd na bezpieczeństwo publiczne.

b) udzielania zezwoleń na budowę, przebudowę i nadbudowę domów mieszkalnych, przemysłowych i gospodarczych według zatwierdzonych planów, tudzież prowadzenia kontroli wykonywanych robót budowlanych przez osoby prywatne.

Inspekcja Budowlana w okresie sprawozdawczym rozpatrzyła i zatwierdziła planów:

85	planów na budynki nowe miesz.
36	" " " " przem.
78	" " " " gospod.
9	" " przebudowę budynków mieszkalnych
51	" " przebud. budynków przemysłowych
16	" " przebud. budynków gospodarczych
2	" " nadbudowę budynku mieszkalnego
3	" " nadbudowę budynku gospodarczego.

Plany zatwierdzone w sprawozdawczym okresie zawierają przeważnie z budynków nowych domy 1-o i 2-rodzinne parterowe, mu-

rowane i drewniane oraz budynki gospodarcze.

Plany na przebudowę — są to przeróbki piekarni i budynków gospodarczych parterowych.

Ruch budowlany w sezonie zimowym mimo sprzyjających w tym roku warunków atmosferycznych był znikomym.

Inspekcja Budowlana brała udział w 79 komisyjnych dochodzeniach Wydziału Przemysłowego Województwa Łódzkiego oraz w 172 komisyjnych dochodzeniach Komisariatu Rządu na m. Łódź.

Sprawozdanie.

z działalności Wydziału Handlowego za czas od 2.I.1925 r. do I.IV.1925 r.

Działalność Wydziału w okresie wymienionym, wskutek przedłużającego się przesilenia gospodarczego, nie mogła się rozwinąć w myśl intencji Wydziału. Dalszy brak dostatecznego kapitału obrotowego i ograniczone kredyty bankowe spowodowały nawet zmniejszenie obrotów w stosunku do poprzedniego kwartału.— Operacje Wydziału za kwartał sprawozdawczy zmniejszyły się o 19%, t. j. wynosiły zł. 1.101.131.58 — przy kosztach handlowych zł. 53.354.28.—, co stanowi 4,8%, gdy w kw. ubiegłym były 4,34%.—

Dalsza praca Wydziału staje się zależną nie tylko od poprawy ogólnych warunków ekonomicznych, lecz także od środków finansowych, jakimi Wydział będzie mógł dysponować.

Najpilniejszą sprawą staje się, w przekonaniu Wydziału, budowa własnej automatycznej piekarni, mogącej produkować chleb zdrowy i tani w ilości 2.500 kg. na godzinę.

Pertraktacje w tej sprawie są w pełnym biegu.—

Kronika miejska.

Depesza da Prezydenta Rzeczypospolitej S. Wojciechowskiego.

Z okazji Imienin Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, p. Stanisława Wojciechowskiego, Rada Miejska d. 8 b. m. wysłała następującą depeszę:

„Stanisław Wojciechowski, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa. Ludność m. Łodzi, za mojem pośrednictwem, przesyła w dniu Jego Imienin wyrazy głębokiego przywiązania.

(—) dr. Bolesław Fichna
Prezes Rady m. Łodzi”.

— **Łódź w międzynarodowej statystyce miast.** Na sesji Międzynarodowego Instytutu Statystycznego, odbytej w Brukseli w październiku 1923 r., postanowiono zainicjować nowe wydawnictwo międzynarodowe, mianowicie: „Statystykę wielkich miast”. Wyłoniono w tym celu komisję, do której zostali powołani pp. Cadoux (przewodniczący), Boehmert, Desroys du Roure, Dudfield, Falkenburg, Giusti, Neefe (zmarł), Schott, Silbergleit i Thiring (referent). Komisja przygotowała kwestjonariusze i rozesała je biurom statystycznym wielkich miast. M. in. i Łódź otrzymała wspomniane kwestjonariusze. Urząd stały Międzynarodowego Instytutu Statystycznego zażądał przesłania wypełnionych formularzy do dn. 1 czerwca r. b., gdyż na podstawie zebranych danych pragnie w najkrótszym czasie opracować szczegółowy referat o wielkich miastach. Po przyjęciu referatu przez najbliższą sesję Instytutu w Rzymie urząd stały przystąpi do druku wspomnianej publikacji.

— **Z Wystawy poznańskiej.** Ekspozycje Magistratu m. Łodzi, zgromadzone na Wystawie Związku Miast w Poznaniu wywołały wśród

zwiedzających bardzo wielkie zainteresowanie. Objaśnień i informacji w dziale łódzkim udzielali publiczności pp. dyr. zarządu głównego Zalewski, wicedyrektor Kalinowski i naczelnik Wydziału Statystycznego — Rosset, którzy kolejno czuwali nad całokształtem wystawy m. Łodzi.

Przedstawiciel jednego z syndykatów prasowych szwedzkich zwrócił się do dyrekcji Wystawy z propozycją, aby eksponaty miast Łodzi, Poznania, Krakowa, Lwowa i Katowic umieścić na wystawie miast w Sztokholmie, organizowanej w czerwcu r. b. Propozycja ta prawdopodobnie zostanie przyjęta.

Jednocześnie z wystawą odbywał się w Poznaniu zjazd gospodarzy miast polskich, w którym w charakterze przedstawiciela samorządu m. Łodzi brał udział p. prezydent M. Cynarski.

— **O. stan zdrowotny miasta.** W celu zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych, Magistrat — w porozumieniu z Komisarjatem Rządu na m. Łódź, w dniu 25-go kwietnia r. b. wydał obwieszczenie, na kazujące właścicielom nieruchomości, względnie osobom, którym zarząd nieruchomości został powierzony, natychmiastowe opróżnienie śmietników, dołów kloacalnych i biologicznych, jak również gruntowne oczyszczenie dziedzińców z brudów, nagromadzonych kamieni, szłaki, ziemi, wogóle z wszelkich przedmiotów zanieczyszczających podwórza. Dla wykonania powyższego wyznaczony został termin prekluzyjny w dn. 6 maja r. b.

Pragnąc przekonać się, jak zostało wykonane powyższe rozporządzenie, Oddział Sanitarny przy Wydziale Zdrowotności Publicznej zorganizował 14 komisji sanitarnych (po 2 w każdym Dozorze) z udziałem obywateli i policji państwowej, które w środę, dnia 6-go maja, rozpoczęły kontrolę wszystkich nieruchomości w Łodzi.

Za niedopełnienie wynikających z powyższego rozporządzenia obowiązków winni podlegają — w myśl art. 8 Ustawy z dnia 14-go lipca 1920 r. (Dz. U. Rzp. Nr. 61, poz. 368) oraz Ustawy z dnia 21-go stycznia 1924 roku (Dz. U. Rz. P. Nr. 9, poz. 89) — grzywnie w drodze administracyjnej do wysokości 100 zł., względnie 3-miesięcznemu aresztowi. Grzywna i areszt mogą być zastosowane łącznie.

— **Stan oświetlenia ulic miasta.** W jednym z wydawnictw miejscowych ukazała się w tych dniach notatka, uskarżająca się na rzekome „dziesiątkowanie” latarni gazowych i stosowanie przez Magistrat oszczędności w dziedzinie oświetlenia ulicznego.

Informacja powyższa jest najzupełniej fałszywa, gdyż — jak świadczą zestawienia i wykazy cyfrowe, w r. 1920 przy przejściu gazowni przez zarząd miejski, na ulicach miasta paliło się ogółem zaledwie 1383 latarni jednopłomiennych. Ilość tę zarząd gazowni z inicjatywy władz miejskich, poczynając od roku 1923, stale zwiększał. Tak więc: w roku 1923 paliło się 1417 latarni,

"	"	1924	"	"	1822	"
"	"	1925	"	"	2178	"

(w tem 101 dwupłomiennych)

Jak wynika więc z cyfr powyższych, obecny zarząd miasta nie tylko nie „dziesiątkuje” latarni gazowych, lecz przeciwnie, dąży skutecznie do bardzo znacznego powiększenia ich ilości, mając na uwadze względy bezpieczeństwa publicznego i wygodę obywateli.

— **Brukowanie ulic.** Stosownie do wniosku Wydziału Budownictwa, Magistrat postanowił powierzyć zabrukowanie 6 ulic następującym firmom:

1) ul. Braterskiej (pow. 6400 m. kw. (firmie „Wytwórnia Brukarsko-Betoniarska”; 2) ul. Nowogrodzkiej (5900 m. kw.) firmie „J. Kassan”; 3) ul. Cieszyńskiej (3500 m. kw.) firmie „Szymon Nebelski”; 4) ul.

Odyńca (3000 m. kw.) firmie „P. Kaczyński”; 5) ul. Krzemienieckiej (3600 m. kw.) firmie „Z. Czekański i Ska”; 6) ul. Kowelskiej (2200 m. kw.) firmie „Beton”.

Odpowiednie umowy z powyższymi firmami zawarte zostaną przez Wydział Budownictwa, przyczem zastrzeżona będzie w każdym wypadku dwuletnia gwarancja firmy za trwałość wykonanych przez nią robót.

Aleja przy ul. Pustej. Mając na względzie wygodę publiczności, Wydział Gospodarczy Magistratu ustawił na ulicy Pustej, posiadającej aleję, 25 ławek na słupkach betonowych.

Parki miejskie. Delegacja Wydziału Gospodarczego na ostatniem swem posiedzeniu w dniu 9 maja rozpatrywała sprawę przedłużenia godzin otwarcia parków miejskich. Wychodząc z założenia że w Łodzi parki miejskie powinny stanowić głównie miejsce odpoczynku dla osób zajętych pracą przez cały dzień, uchwalono, aby parki miejskie, posiadające oświetlenie (im. H. Sienkiewicza i Staszycy) były otwarte do godz. 11-ej wieczór, zaś pozostałe i skwery zamknięte od godz. 10-ej wieczór. Wyjątek stanowi park 3 Maja, jako znajdujący się na uboczu, który będzie otwarty dla publiczności w godzinach dotychczasowych.

Obwieszczenia i Okólniki.

Regulamin

Przychodni Weterynaryjnych Sejmiku Łódzkiego.

1. Przychodnie są założone przez Sejmik Łódzki w lokalach własnych, lub użyczonych przez Zarządy osad w Rudzie-Pabjanickiej, Tusznynie, Konstancyńcu i Zgierzcu, z dniem 1 czerwca b. r.

2. Przychodnie są czynne w Rudzie co czwartek, w Tusznynie co

wtorek, w Konstancyńcu — co poniedziałek, w Zgierzcu co piątek, z wyjątkiem przypadających na te dni świąt, uznanych przez władze.

3. Porady i zabiegi dla zwierząt gospodarczych własności mieszkańców powiatu łódzkiego (z wyjątkiem miasta Łodzi) i płatników podatku gruntowego są bezpłatne i udzielane będą przez Sejmikowego Lekarza Weterynarii przy pomocy rewirowych sanitarjuszy, weterynarjemu personelowi nie wolno pobierać i otrzymywać jakich bądź opłat za powyższe czynności.

4. Przychodnie będą otwarte od godziny 10 do 15 w dni wskazane.—

5. Mieszkańcy miasta Łodzi oraz innych powiatów mogą również korzystać z porad w przychodniach Sejmiku Łódzkiego, lecz za opłatą, uprzednio umówioną z personelem weterynaryjnym.

6. Za zużyty materiał opatrunkowy, leczniczy i szczepionki, pobierana będzie odpowiednia opłata z obowiązkowym wystawianiem przez pobierającego przepisowego pokwitowania.

7. Porady i zabiegi dla drobnych, niegospodarczych zwierząt są płatne za uprzednio umówioną opłatą.

8. Porady i zabiegi dla dużych gospodarczych zwierząt, których nie można będzie dostarczyć do najbliższej przychodni lub mieszkania lekarza w dzień wyżej wskazany z przyczyn: powikłanego porodu, złamania kończyn, ciężkiej kulawizny kopytowej i ostrych kolek (morzysko), udzielane będą przez Sejmikowego Lekarza Weterynarii bezpłatnie na miejscu. Wyjazd nastąpi z przychodni w dni wskazane, lub z mieszkania lekarza — w inne dni, w godzinach służbowych (od godz. 8—18 latem, 9—17 zimą).

9. W przychodniach będą wykonywane dobrowolnie kastracje ogierów bezpłatnie dla właścicieli mniejszej i średniej własności, zaś inne, większe zabiegi operacyjne,

za opłatą, uprzednio umówioną z Sejmikowym Lekarzem.

Wykonywanie kastracji będzie przeprowadzać Sejmikowy Lekarz Weterynarii przy pomocy sanitariuszy po uprzednim odebraniu od właściciela zwierzęcia zrzeczenia się prawa dochodzenia strat w razie jakichbądź powikłań.

10. W przychodniach będą dokonywane bezpłatnie szczepienia ochronne trzody chlewnej, dowożonej na wozach.

11. Masowe ochronne dobrowolne szczepienia będą wykonywane przez personel weterynaryjny wiosną, na miejscu większych skupień trzody chlewnej (osady, wsie), jakie zostaną każdorocznie wskazane do wiadomości rolników w drodze obwieszczeń zarządów gminnych.

12. Dla odbycia wyjazdów do sporadycznych wypadków, wskazanych w punkcie 8, właściciel chorego zwierzęcia zobowiązany jest dostarczyć wygodne środki lokomocji w jedną i drugą stronę z prawem posługiwania się kolejkami dojazdowymi, z takim obliczeniem, aby podróż lekarza lub felczera odbywała się nie wolniej, jak 10 klm. na godzinę.

13. Wszyscy zgłaszający się w przychodni są załatwiani według kolejności przybycia i na terenie przychodni zobowiązani są przestrzegać czystość, spokój i zarządzenia lekarza, lub felczera. —

W stanie nietrzeźwym nie wolno wchodzić na teren przychodni. —

Okólnik № 16.

Opierając się na Ustawie z dnia 18 marca 1925 roku w sprawie zmiany niektórych przepisów o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36, poz. 342), zawiadamiamy, iż, począwszy od dnia 1-go kwietnia 1925 roku, państwowy podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę należy obliczać w trybie dotychczasowym (okólnik

Nr. 4, Nr. P. 131/24. I z dnia 8 i 15 stycznia 1924 roku), lecz według następującej skali:

L. P.	Wysokość wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym:		Stopy procentowa podatku:
	ponad	do	
	w złotych		
1	2.500.—	2.600.—	1,5 ⁰ / ₀
2	2.600.—	2.700.—	1,6 "
3	2.700.—	2.800.—	1,7 "
4	2.800.—	2.900.—	1,8 "
5	2.900.—	3.000.—	1,9 "
6	3.000.—	3.100.—	2 ⁰ / ₀
7	3.100.—	3.200.—	2,1 "
8	3.200.—	3.400.—	2,2 "
9	3.400.—	3.600.—	2,3 "
10	3.600.—	3.800.—	2,4 "
11	3.800.—	4.000.—	2,5 "
12	4.000.—	4.200.—	2,6 "
13	4.200.—	4.400.—	2,7 "
14	4.400.—	4.800.—	2,8 "
15	4.800.—	5.200.—	2,9 "
16	5.200.—	5.600.—	3 ⁰ / ₀
17	5.600.—	6.000.—	3,1 "
18	6.000.—	6.400.—	3,2 "
19	6.400.—	6.800.—	3,3 "
20	6.800.—	7.200.—	3,4 "
21	7.200.—	7.600.—	3,5 "
22	7.600.—	8.000.—	3,6 "
23	8.000.—	8.800.—	3,9 "
24	8.800.—	9.600.—	4,1 "
25	9.600.—	10.400.—	4,3 "
26	10.400.—	11.200.—	4,6 "
27	11.200.—	12.000.—	4,9 "
28	12.000.—	13.000.—	5,3 "
29	13.000.—	14.000.—	5,7 "
30	14.000.—	15.000.—	6,1 "
31	15.000.—	16.000.—	6,5 "
32	16.000.—	17.000.—	6,8 "
33	17.000.—	18.000.—	7,1 "
34	18.000.—	19.000.—	7,4 "
35	19.000.—	20.000.—	7,7 "
36	20.000.—	22.000.—	8 ⁰ / ₀
37	22.000.—	24.000.—	8,3 "
38	24.000.—	26.000.—	8,6 "
39	26.000.—	28.000.—	8,9 "
40	28.000.—	30.000.—	9,2 "
41	30.000.—	32.000.—	9,5 "
42	32.000.—	34.000.—	9,9 "
43	34.000.—	36.000.—	10,3 "
44	36.000.—	38.000.—	10,7 "
45	38.000.—	40.000.—	11,1 "

L. P.	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym:		Stoпа procentowa podania:
	ponad	do	
	w złotych.		
46	40.000.—	44.000.	11,5 „
47	44.000.	48.000.	11,9 „
48	48.000.	52.000.	12,3 „
49	52.000.	56.000.	12,7 „
50	56.000.	60.000.	13,1 „
51	60.000.—	64.000.—	13,6 „
52	64.000.—	68.000.	14,1 „
53	68.000.	72.000.—	14,6 „
54	72.000.	76.000.—	15,1 „
55	76.000.—	80.000.	15,6 „
56	80.000.—	88.000.—	16,1 „
57	88.000.—	96.000.	16,6 „
58	96.000.—	104.000.—	17,2 „
59	104.000.—	112.000.	17,8 „
60	112.000.—	120.000.	18,4 „
61	120.000.—	128.000.	19,0 „
62	128.000.—	136.000.	19,6 „
63	136.000.—	144.000.—	20,2 „
64	144.000.	152.000.	20,8 „
65	152.000.	160.000.—	21,5 „
66	160.000.—	168.000.—	22,2 „
67	168.000.	176.000.—	22,9 „
68	176.000.—	184.000.	23,6 „
69	184.000.—	192.000.—	24,3 „
70	192.000.		25,0 „

Okólnik niniejszy obowiązuje aż do odwołania. W związku z tem traci moc obowiązująca okólnik Nr. 6 66/25 z dnia 3 lutego 1925 roku.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie Oddział Personalny Zarządu Głównego.

Łódź, dnia 30 kwietnia 1925 r

Prezydent

(—) M. Cynarski.

Dyrektor

Zarządu Głównego

() J. Zalewski.

Okólnik № 17.

Wykonywując uchwałę Magistratu Nr. 488 z dnia 30 kwietnia 1925 roku, zawiadamiam, iż wszystkim pracownikom miejskim, którym w dniu 1 maja 1925 roku nie

stawili się do pracy bez usprawiedliwionych przyczyn (choroba, urlop i t. d.), postanowiono potrącić z pensji należność za ten dzień ze względu na to, że w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 roku o dniach świątecznych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 101, poz. 928) oraz w Ustawie z dnia 18 marca 1925 roku o przedmiocie zmiany tegoż Rozporządzenia (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 34, poz. 234) dzień 1 maja nie jest wykazany jako wolny od pracy.

W związku z powyższem polecam potrącić przy najbliższej wypłacie pensji odpowiednie kwoty pieniężne pracownikom, którzy otrzymują wynagrodzenie bezpośrednio z Wydziału — Oddziału, a w dniu 1 maja 1925 roku nie stawili się do pracy bez usprawiedliwionych przyczyn; wysokość kwot pieniężnych, potrąconych poszczególnym pracownikom, powinna być uwidoczniiona w raportach za miesiąc maj r. b. w rubryce „Uwagi”.

Dokonaniem potrącenia należności za nieusprawiedliwioną nieobecność w dniu 1 maja 1925 roku tym pracownikom, którzy znajdują się w ewidencji Oddziału do spraw personalnych (otrzymują pobory na podstawie list, sporządzanych przez Oddział do spraw personalnych), zajmie się tenże Oddział, przy czem potrącenia zostaną uskutecznione na zasadzie wykazów, nadesłanych przez poszczególne Wydziały — Oddziały Zarządu Miejskiego. W tym celu polecam zawiadomić Zarząd Główny w terminie 5-dniowym, kto z pośród pracowników Wydziału — Oddziału, znajdujących się w ewidencji Oddziału do spraw personalnych, nie stawil się do pracy w dniu 1 maja 1925 roku bez usprawiedliwionej przyczyny.

Łódź, dnia 9 maja 1925 roku.

Prezydent () M. Cynarski.

Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) J. Zalewski.

Z życia miast polskich.

Piekarnie mechaniczne w Warszawie.

Komisja magistracka zatwierdziła projekt nabycia pod budowę miejskich piekarni mechanicznych trzech placów: jednego na Woli, zaopatrzonego w bocznicę kolejową, drugiego na Pradze i trzeciego na Powązkach.

Z Wejherowa.

Two Powstańców i Wojaków w Wejherowie na Pomorzu powzięło uchwałę budowy monumentalnego pomnika ku czci poległych w walkach o niepodległość. Komitet Budowy nalestał nam w tej sprawie odezwę, apelując do władz państwowych i komunalnych, do instytucji handlowych i przemysłowych oraz do całego społeczeństwa o składanie na cel powyższy odpowiednich kwot. Kwoty te przekazywać można na konto Nr. 25 w Miejskiej Kasie Oszczędności w Wejherowie, względnie na konto Nr. 2056 92 w P. K. O. w Poznaniu.

Ruch wydawniczy.

„Samorząd Miejski”. Ukazał się zeszyt 4-ty (za kwiecień r. b.) miesięcznika „Samorząd Miejski”, organu Związku Miast Polskich, redagowany przez dyrektora biura Związku H. Grotowskiego. Na czelu obfitującego w urozmaiconą treść zeszytu znajdujemy dokończenie interesującej i barwnem piórem skreślonej pracy prof. dr. A. Suligowskiego o „Rządach bolszewickich w Rosji”. Rozpoczęta w zeszycie poprzednim, marcowym, w obecnym wnikliwie wyjaśnia na tle historycznym i psychologicznym możliwość powstania i utrzymywania się rządów bolszewickich w Rosji. Możliwość realizacji eksperymentów komunistycznych w Rosji

szan. autor tłumaczy historycznie, jako rezultat spóźnienia się Rosji ze zniesieniem niewoli chłopskiej o 100 lat, a z reformą wspólnoty chłopskiej o 150 lat, i z tych powodów nieustalenia się idei prawa własności w pojęciach rosyjskiej masy włościańskiej, stanowiącej 90% ludności całego państwa; zaś możliwość trwania tych rządów, wbrew wszelkim pozorom przewidującej logiki, tłumaczy wyrobieniem się nader specyficznych cech duszy rosyjskiej — uległości i bierności (w szczególności wysokiej wytrwałości i wielkiego posłuszeństwa wobec wszelkiej władzy) oraz w związku z tą ostatnią — nihilizmu. Na zapytanie, czy wprowadzone w Rosji rządy komunistyczne mają szansę dłuższej trwałości, prof. Suligowski odpowiada: „prawie wątpić nie można, że podobne porządki trwać zbyt długo nie będą”.

P. Stanisław Czaś w dokończeniu pracy p. t. „Na marginesie rządowego projektu ustawy o gminie miejskiej” w dalszym ciągu poddaje szczegółowej ostrej, lecz przepojonej najwyższą troską o dobro samorządu krytyce kilka zasad projektu. Między innymi wykazuje szkodliwość art. 99 i art. 102 projektu, które dotkliwie ograniczają miejskie prawo budżetowania oraz art. 105, nie precyzującego, w jakich wypadkach Minister ma prawo Radę rozwiązać, lecz dopuszczającego do rozwiązania Rady Miejskiej jedynie według swobodnego uznania Ministra i w ten sposób pozbawiającego rozwiązana Radę Miejską możliwości zaskarżenia decyzji Ministra przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym. W konkluzji interesującej pracy p. Czaś wyraża się z dużym uznaniem o ustalonym w projekcie wzajemnym stosunku Rady Miejskiej i Magistratu.

Bardzo pożyteczne dla racjonalnej gospodarki miejskiej będą fachowe „Uwagi dotyczące aseniza-

cji miast" inż. S. Wielichowskiego. Jak wiadomo, miasta zachodniej Europy wciąż doskonałą sposobą oczyszczania ulic. W celu zaznajomienia się z najnowszymi urządzeniami sanitarnymi w miastach Europy, autor wyjeżdża zagranicę, a cennymi uwagami obiecuje podzielić się z czytelnikami „Samo-

rządu Miejskiego”.

Zeszyt zamykają stałe działły redakcyjne: skorowidz ustaw i rozporządzeń (od I/I do I/III — 1925 r.) skorowidz rzeczowy druków Sejmu (od I/I do I/III — 1925 r.), kronika z życia miast, oraz dział bibliografji.

Treść Nr. 20-go.

Korzyści elektryczności
Zdrowotność wśród dżiatwy warszawskiej.

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności	Inspekcji Mieszk. za I kw. 1925.
„ „ „	Biura Ks. Ludn. St. „ „ „
„ „ „	Inspekcji Budowl. „ „ „
„ „ „	Wydziału Handl. „ „ „

Kronika miejska.

Obwieszczenia i okólniki.

Z życia miast polskich.

Ruch wydawniczy.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że **w dniu 20 maja 1925 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu** odbędą się licytacje przymusowe niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

I. Rozental, Cegielniana 25, kasa żelazna, wyrób dreźnieński. L. Zurkowski, Pomorska 58, dwa tremple. „Gastronomia“ Zachodnia 43, fortepjan. K. Selin, Wierzbowa 22, zegar ścienny. A. Podczaska, Zgierska 145, szafa jasna. A. Gabrysiak, Matejki 8, szafa, I. Rapaport, Zgierska 80, stara szafa, 4 krzesła, 2 pary firanek. A. Herman, Matejki 8, szafa. A. Wistoński, Matejki 8, 2 kapy, lustro, zegar. H. Rotbard, Jakuba 6, garnitur kamgarnowy jasny. N. Szorówna, Al. I Maja 11, kapa pluszowa. H. Szykier, Kilińskiego 86, bielizniarka z lustrem, otomana. I. Tyler, Nowotargowa 4, 1 krzesło. D. Wajn, Lipowa 53, kredens kuchenny. D. Wajsbaradt, Solna 11, waga. N. Weber, Pomorska 171, szafa. I. Winter, Zachodnia 68, kredens, pomocnik. H. Wróblewski, Wolborska 33, kapa pluszowa. Sz. Berger, Al. I Maja 51, palto jesienne, marynarka, leżak kryty gabardyną, obrazki olejne, szafa szklana, dwa wazony. H. Jakubowicz, Zielona 8, szafa, toaleta, 2 stoliki nocne, sofa, kredens, zegar stojący, stół i 6 krzesel, 2 dywaniki, 2 stojaki do kwiatów. A. Zajdel, Nowociegelniana 17, tremo. L. Złotowski, Lipowa 64, 2 stoliki do kwiatów. K. Zier, Kilińskiego 169, szafa. Rekord, Piotrkowska 37, 3 biurka i kasa ogniotrwała. Sz. Wajsbaradt, Brzezińska 32, lustro, 2 kapy, szafka. Z. Herberg, Kielma 13, szafa. M. Rubin, Bałucki Rynek 2, 2 kapy. E. W. Fercho, Szosa Konstantynowska 18, 2 szafy. E. Fercho, Szosa Konstantynowska 18, gramofon szafkowy i zegar ścienny. M. Grinszpán, Fajfra, 16, kredens. I. Gotfelf, Fajfra II, szafa. B. Ermian, Kościelna 5, szafa, szafka do wody. T. Sabaczynski, Konstantynowska 48, szafka. A. Rozenberg, Plac Kościelny 5, szafa. I. Mesz, Plac Kościelny 6, maszyna do szycia. Goldminc D. Plac Kościelny 6, kanapa. M. Birencwajg, Kościelna 6, 30 metr. towaru. B. Blankiet, Plac Kościelny 6, 2 stoliki nocne. M. Rozenfeld, Kościelna 5, lustro tremo. Ch. Szpigiel, Kościelna 4, szafa. Ch. Stopnicki, Aleksandryjska 4, toaleta. Sz. Ordynans, Kościelna 4, szafa. W. Merczyński, Kościelna 4, szafa, B. Krumholz, Plac Kościelny 4, waga duża. Z. Kirsztajn, Kościelna 4, szafa. B. Tendler, Kościelna 4, szafa. D. Tykociński, Kościelna 3, szafa. T. Rozenbaum, Kościelna 3, szafa. I. Jerozolimski, Zgierska 38, kredens kuchenny. A. Kuperminc, Kościelna 1, 200 pudełek sardynek. H. Zaks, Cegielniana 15, pianino, kredens, otomana, zegar stojący, 2 szafy, tremo, stół i 10 krzesel. U. Zwajg, Trauguta 12, kredens, zegar, toaleta, szafa. Z. Ginsberg, Lipowa 27, pianino, A. Ginsberg, Cegielniana 7, garderoba. M. Wolhendler, 100 metr. ma-

*erjalu na garnitur. D. Lurie, Piotrkowska 28, pianino. A. Majer, Cegielniana 45, biblioteka, kasa ogniotrwała, biurko i stolik, kanapka i 2 fotele. M. Frydman, pianino. D. Strykowski, Zachodnia 64, kredens, tremo, otomana. I. Goldblum, Sienkiewicza 35, kasa, kredens, zegar, stół i 6 krzesel, szafa. I. Futterman, Traugota 12, kredens, zegar, dywan. S. Taśma, Cegielniana 71, kredens, pomocnik, zegar stojący. T. Noskowicz, Al. Kościuszki 29, otomana, biblioteka. Ch. Lipnowski, Sienkiewicza 6, pianino, kredens, zegar. 3 dywany. J. Szpajshendler, Cegielniana 15, kredens, pomocnik. M. Pozner, Al. Kościuszki 27, garderoba, toaleta. Ch. Waksberg, Cegielniana 19, garderoba, tremo. M. Alenberg, Cegielniana 45, pianino. J. Markowicz, Cegielniana 7, kredens, otomana, 2 kapy, stół i 6 krzesel. M. Frajman, Cegielniana 41, 100 kołder pluszowych. M. Kolczyński, Gdańska 42, kredens, zegar. A. Rotenberg, Lipowa 31, 2 szafy z lustrami, 3 kołdry pluszowe, 2 stoliki nocne. N. Wajn, Lipowa 53, pianino. I. Rogoziński, Lipowa 20, maszyna do pisania, biurko dębowe, stół biurowy, kredens, pomocnik, zegar stojący. J. Brauner, Al. Kościuszki 25, kredens, pomocnik, otomana, stół i 10 krzesel. B. Wajnberg, Cegielniana 62, szafa, 2 kapy, zegar. Sz. Kahn, Wschodnia 51, 2 szafy, tremo, otomana, zegar ścienny. J. Cukier, Cegielniana 75, kredens. M. Gerten, Nowomiejska 34, umeblowanie. J. Dalman, Nowomiejska 32, 2 szafy, lustro tremo. I. Herszkowicz, Nowomiejska 26, umeblowanie. H. Ajzenberg, Nowomiejska 26, umeblowanie. J. Kapelusz, Solna 7, lustro tremo, 2 szafy. M. Heber, Pomorska 20, zegar stojący i 6 krzesel. H. M. Winer, Pomorska 25, biurko, zegar wiszący, obrus. J. Wiernik, Pomorska 33, lustro, tremo. Ch. Rokman, Nowomiejska 16, 50 kapeluszy. A. Rochman, Nowomiejska 19, lustro, 7 krzesel. D. Bromberg, Narutowicza 56, szafa, toaleta. H. Zysman, Wschodnia 27, garderoba. L. Zwierzyńska, Narutowicza 56, lustro, szafa, waga, zegar ścienny. H. Frydman, Pomorska 15, stół i krzesła. Sz. Wajberg, Pomorska 13, 10 kapeluszy damskich. J. Najdorf, Pomorska 13, otomana, stół, 2 krzesła, para firanek, 2 nakrycia do łóżek. Sz. Abramowicz, Pomorska 25, szafa. H. Szenkołowski, Pomorska 25, 2 maszyny do szycia. Kalman Frydman, Pomorska 10, 100 żarówek. Sz. Lewensohn, Pomorska 20, szafa z lustrem, kredens, otomana, zegar ścienny. J. Budzyner, Narutowicza 32, kredens, pomocnik. A. Dajtelcwałj, Solna 10, 2 szafy, kanapa. S. Wysocki, Cegielniana 72, tremo, zegar ścienny. M. Rotsztajn, Wolborska, 30, 2 szafy, kredens. A. Biederman, Solna 12, 2 szafy do rzeczy. I. Wajzand, Cegielniana 50, waga, maszyna do rurkowania papieru, 500 paczek torebek papierowych po 100 sztuk. H. Widawski, Cegielniana 38, 5 szt. kretonu, po 40 metr. I. Jakubowicz, Cegielniana 44, kredens i pomocnik. I. Albek, Wschodnia 27, garderoba, 2 szafy, zegar ścienny, leżanka, 3 kapy pluszowe, stół. H. M. Lieberman, Skwarcowa 1, kredens, szafa z lustrem, kasa ogniotrwała, 2 szafy. H. M. Parzenczewski, Wschodnia 34, garderoba i 2 szafy, kredens, tremo, otomana, umywalka marmurowa. L. Salomowicz, Wschodnia 70, pianino, kredens pokojowy, pomocnik, zegar stojący, maszyna do szycia, garderoba. M. Perelberg, Plac Dąbrowskiego 3, pianino. A. Zacharjasz, Plac Dąbrowskiego 3, kredens, otomana, tremo, szafa z lustrem, toaleta, 2 szafki nocne. S. Rozenberg, Cegielniana 62, tremo, 2 szafy, 20 sztuk podszewki à 20 metr. E. Stiller, Cegielniana 79, 2 kredensy machonowe, pianino. F. Futterman, Wschodnia 45, kredens, otomana, zegar stojący, 3 szafy, tremo, stół i 10 krzesel, kanapa i kredens, samowar niklowy, zegar ścienny. B. Szydło, Pomorska 35, 2 szafy, otomana, szafa oszklona, biurko, kredens i pomocnik, szafa. N. Jakubowicz, Pomorska 14, otomana, zegar, kredens, dywan i szafa z lustrem. F. Szeller, Smugowa 12, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania. Sz. Krauskopf, Pomorska 46, pianino. M. Najberg, Pomorska 37, 3 maszyny do szycia. Ch. Szer, Pomorska 5, 50 par obuwia. J. Gerczyński, Wschodnia 27, garderoba, toaleta, szafa, stół i 6 krzesel. Sz. Malewańczyk, Skwerowa 13, pianino, kredens, pomocnik, zegar szafkowy. A. M. Sumeraj, Pomorska 5, kredens duży, kredens mały, toaleta. I. Edelsberg, Cegielniana 155, 2 szafy, szafa oszklona, stół i 6 krzesel, kredens tremo, 4 obrusy. I. Ickson, Połudn owa 9, pianino. I. Epsztajn, Węglowa 8, 3 wagony desek, bale. F. Librach, Pańska 11, kredens, otomana, garderoba, toaleta. J. Nowak, Konstantynowska 40, garderoba, kredens. N. Kopciowski, Pańska 15, kredens, zegar, garderoba, toaleta. A. Chabański, Cementarna 3, 2 pianina, kredens, stół, 8 krzesel, 2 fotele, dywan duży, szafa, zegar. S. Chabański, Al. 1 Maja 35, tremo, otomana, garderoba, bieliźniarka, pianino, kredens i pomocnik, zegar stojący, stół, 12 krzesel, szafa, obraz. B. Fisman, Zgierska 22, 2 kapy i 4 lichtarze. M. Szukowski, Marysińska 6, otomana, kredens kuchenny. M. Grynsztajn, Łagiewnicka 50, 100 pudów drzewa opałowego. H. Barcz, Łagiewnicka 34, pianino, kredens, kanapa. J. Karczewski, Łagiewnicka 27, lustro tremo. T. Bienstok, Łagiewnicka 7, szafa, lustro, 2 kapy, 3 landszafty. A. J. Drewnowicz, Lutomińska 15, urządzenie sklepu. J. Rozental, Lutomińska 14, szafa z lustrami. J. H. Białek, Jakuba 6, garderoba. J. Lewkowicz, Drewnowska 21, kredens, otomana. H. J. Gutreich, Brzezińska 4, kredens kuchenny. Ch. Grinbeg, Zgierska 92, kredens, i inne drobiazgi.

W dniu 22 maja 1925 r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

Ch. Waldenberg, Pańska 75, stolik do samowaru. E. Wagner, Zakątna 61, fotel. A. Łaszkiewicz, Piaseczna 19, szafa. K. Lorenc, Szosa Pabjanicka 49, obrus pluszowy. P

Mazur, Trauguta 10, zegar ścienny. S. Oleksiński, Odyńca 24, rower. J. Przyborowski, Piotrkowska 53, Samowar. D. Widera, Szosa Pabjanicka 1, stół. A. Wieczorkowski, Odyńca 10, kredens. D. Zalcman, Trauguta 8, rower. M. Koplewicz, Rzgowska 14, rower. Karol Oswald Kurt, Andrzeja 17, kanapa. M. Kahan, Andrzeja 43, zegar stojący. J. Barski, Pańska 77, maszyna do pisania R. Kincler, Gdańska 80, biurko dębowe i 2 fotele. K. Kraft, Pańska 69, zegar stojący. J. Steigert, Kilińskiego 191 | 193, 2 sztuki towaru wełnianego I gatunek. P. Lewensztajn, Piotrkowska 86, biurko amerykańskie. A. Kolasa, Przędzalniana 86, szafa, kredens, maszyna do szycia, bielizniarka, stół i 4 krzesła. R. Rozencwajg, Rzgowska 80, bufet, waga, pieńiek i szafa. B. Fuks, Rzgowska 74, 2 bufety, waga, pieńiek. H. Hintze, Napiórkowskiego 154, szafa, komoda, zegar, stół i 2 krzesła. E. Dresler, Napiórkowskiego 150, szafa, lustro, umywalka, zegar. G. Konarski, Napiórkowskiego 77, tremo, kredens. S. Florczyk, Krucza 4, stół, zegar, skrzypce, stół. S. Jaranowski, Karpia 3, szafa. S. Stepniewski, Rzgowska 9, szafa sklepowa. S. Stańczyk, Rzgowska 73, szafa sklepowa, kredens kuchenny. M. Zilbersztajn, Rzgowska 33, szafa i lustro. G. Difenbach, Rzgowska 33, 2 szafy sklepowe, 2 bufety. A. Goldberg, Nowozarzewska 31, kredens, otomana, tremo, 2 szafy. I. Uznański, Szosa Pabjanicka 44, szafa garderoba, stół długi, dwa stoliki małe, 16 krzesel, zegar ścienny, komoda, obraz i kredens kuchenny. N. Sztajnborg, Nawrot 13, pianino, 2 fotele klubowe i kanapa, biurko dywan. J. Szycban, Piotrkowska 103, 2 stoliki z wazonami, kredens, stół, 2 krzesła. Ch. Reich, Piotrkowska 145, szafa, stół, 4 krzesła. A. Holcschuer, Gdańska 123, biurko, otomana, umywalka, szafa, bielizniarka, toaleta. F. Brojer, Piotrkowska 176, 2 szafy i maszyna do szycia. A. Rossak, Piotrkowska 145, kredens. A. Beutler, Lipowa 92, kredens ciemny. G. Lindenfeld, Piotrkowska 189, dywan i kredens dębowy. I. Szyper, Kilińskiego 120, pianino, kredens, zegar, stół, 6 krzesel i 2 fotele, kasa żelazna, lustro tremo, biurko, maszyna do szycia. L. Tobolski, Andrzeja 35, pianino, kredens, otomana, garderoba, stół i 12 krzesel. M. Flajszer, 6-go Sierpnia 30, szafa, tremo, otomana. Sz. Chimowicz, Andrzeja 4, pianino. B. Habergric, Piotrkowska 121, kredens. Z. Lewi, Piotrkowska 109, kredens, lustro, zegar ścienny, samowar. F. Erhme, 6-go Sierpnia 63, pianino. M. Frydman, Piotrkowska 109, kredens, pomocnik, zegar stojący, garderoba z lustrem, toaleta, stół i 12 krzesel. M. Elbaum, Andrzeja 33, pianino, garderoba, kredens. S. Koziorowski, Piotrkowska 107, 1500 żarówek, motor elektryczny, 3 HP. W. Wajn, 6-go Sierpnia 100, kasa ogniotrwała. S. Danielewicz, 6-go Sierpnia 102, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania. N. Fiszer, Piotrkowska 112, 50 metr. towaru boston wełn. Z. Kronenberg, Kopernika 10, kredens. J. Bławat, Piotrkowska 79, garderoba z lustrem i zegar stojący. Ch. Łażnik, 6-go Sierpnia 28, kredens. Sz. Wasserman, 6-go Sierpnia 30, tremo, kredens. H. Baron, 6-go Sierpnia 30, kredens. N. Goldstein, Wólczańska 41, kredens, garnitur damski i garnitur męski. I. Boruszek, Zielona 5, szafa garderoba, 2 szafy do rzeczy, lustro tremo, szafa z lustrem, kanapa. K. Kaszyński, Zielona 19, 2 maszyny do szycia, zegar ścienny, szafa do rzeczy. P. Langnas, 6-go Sierpnia 36, pianino. A. Abramzon, 6-go Sierpnia 37, pianino. S. Łuba, Gdańska 96, 2 kredensy, zegar, otomana, leżak, szafa, gramofon z płytami. J. Salomonowicz, Gdańska 57, kredens, biurko, lustro, zegar, otomana, maszyna do szycia. B. Grynoch, Gdańska 5, 100 pończoch I gatunku. S. Goldberg, 6-go Sierpnia 28, kredens. C. Frenkiel, 6-go Sierpnia 29, tremo. J. Doński, Andrzeja 33, kredens. W. Bernsztajn, Andrzeja 46, kredens, szafa, biurko, zegar, stół 10 krzesel, otomana z lustrem. B. Szer, Andrzeja 13, kredens. L. Wistenecki, Andrzeja 31, kredens, garderoba, umywalka, toaleta, szafa, biurko, leżak, stół i 6 krzesel. Safjan, Zielona 14, zegar stojący, kredens. J. Kwaśner, Nawrot 4, kredens, dywan, pomocnik, zegar stojący. I. Gros, Zielona 7, pianino, kredens, kanapa, zegar, biurko, szafa-garderoba, umywalka, 2 stoliki nocne, kanapa. B. Berliner, Piotrkowska 73, 27 maszyn do wyrobu rękawiczek firmy Singer. B. Berliner, Piotrkowska 73, 20 maszyn do wyrobu rękawiczek i maszyna do pisania. R. Szulc, Gdańska 112, 3 kredensy. P. Gnat, Piotrkowska 56, kredens, pomocnik, zegar stojący, garderoba z lustrem, palto imitacja fok, 5 skóry tygrysie. S. Frankenberg, 6-go Sierpnia 3, szafa, otomana, zegar. J. Garelik, Piotrkowska 66, kredens i pomocnik, pianino, zegar stojący, szafa do rzeczy. A. Zygband, Piotrkowska 79, kredens, tremo, otomana z lustrem, szafa do rzeczy, 3 obrazy duże. D. Lewi, 6-go Sierpnia 32, 2 szafy, tremo, zegar. F. Najfeld, Lipowa 68, kredens, pomocnik, zegar stojący, miska kryształowa, 10 krzesel, 2 fotele, toaleta i szafa. N. Strowajs, 6-go Sierpnia 32, kredens. U. Goldstein, 6-go Sierpnia 33, szafa, 2 kapy, zegar ścienny. A. Goldfeder, Piotrkowska 60, kredens, tremo. J. Morgentaler, Zielony Rynek 6, zegar ścienny, szafa, 2 kapy, bufet i waga. W. Gerszonowicz, 6-go Sierpnia 30, otomana. J. Wajnreich, 6-go Sierpnia 19, szafa. J. E. Oelsner, Nawrot 4, szafa, garderoba z lustrem, szafa do rzeczy, 2 dywany i umywalka. J. Wengier, Piotrkowska 92, garderoba, umywalka, kredens, biurko, maszyna do szycia. L. Rabinowicz, Piotrkowska 56, 10 sztuk towaru na garnitury. R. Landau, Piotrkowska 66, maszyna do pisania i biurko. W. Machnik, Gdańska 96, kredens, bielizniarka, 2 biurka, 2 otomany, umywalka, stół i 4 krzesła.